

-En stark och utbredd kultur av att tveka & passa

-Utan [verb](#), inget liv!

Verb, är de ord som talar om [vad som händer](#), sker, görs & utförs...

Då det gäller både klimatförändring, klimatförstöring, den förestående klimatkrisen och svensk samhällsekonomi så frågar sig idag allt flera människor vad som görs, behöver göras, ska göras men framförallt vad kommer nu att göras inom kort?

Vi har en stark och utbredd kultur av att tveka, passa, försöka undvika, och dessutom blunda, då det gäller att faktiskt och fysiskt vidtaga konkreta åtgärder som behövs.

I första hand är mina erfarenheter att man gärna uppmärksammar vad som kan kallas symptom, alltså den mer eller mindre perifera utveckling och konsekvens som ibland är fullt uppenbar för alla, som till exempel ungdomlig gängkriminalitet. Gängkriminaliteten är ju det uppenbara resultatet, och en naturlig konsekvens, av att vi inte har klarat av integrationen av inflyttade nytilkomna.

Samhällsproblemet som manifesteras i form av gängkriminalitet har ju sin bakgrund i dåliga och ibland obefintligt samhällsanpassade uppväxtförhållanden. I vissa fall saknas helt enkelt uppfostran i en egen familj. Att som tidigare ansågs rimligt, uppfostran i familjens sköte, tycks inte längre rimligt. Avsaknad av en ombonad och trygg uppväxtmiljö har varit uppenbar för de i skolan verksamma i alla tider, åtminstone bland behöriga lärare och rektorer. Idag accepteras och tillämpas alltmer obehörig personal i skolans värld, vilket varit otänkbart bland akademiker alltsedan dag ett.

Redan i lekparken, förskolan, dagis och i många av hyreshusens trapphus har alla tecken tidigt funnits som tydligt skvallrar om bristande barnuppfostran och även andra missförhållanden.

Vad som dessvärre de flesta av oss har svårt att tala om är en allvarlig brist i den sociala debatten. Denna brist i debatten finns också hos både BRÅ och Riksdagen, men är dessutom tydlig hos många myndigheter och kommunala verksamheter.

Bristen består i att det finns icke omnämnda, icke utpekade, av många kända och respekterade, väl förankrade kriminella strukturer där inte bara ungdomar och barn är inblandade.

Det finns både familjer och släkter där kriminalitet är både en livsstil och en livsnödvändig försörjning. Detta innebär att man måste både förstå och kunna hantera det faktum att en del barn växer upp i kriminalitet som det mest självklara livsvalet redan i tidiga år. Detta vill inte en enda svensk politiker nämna, och dessvärre inte ens antyda.

Hur ska åtgärder kunna manifesteras, eller ens planeras, om man inte vågar tala om saker och ting på ett öppet och ärligt sätt?

Huruvida vi har, eller kommer att kunna få se, svenska politiker och myndighetsansvariga som törs hantera detta på ett trovärdigt sätt kommer att bli morgondagens bekymmer. Samhället, med politiker och polis i spetsen, kan fortsätta jaga ungdomskriminella utan att i någon egentlig omfattning kunna åstadkomma de kraftfulla förändringar vi behöver.

Vad vi behöver är inte längre en fråga om vi eller de, eller den ena eller andra gruppen, det har dessvärre att göra med hela den svenska modellen, en gång en välfärdsstat.

Välfärden kommer vi aldrig att kunna återupprätta i Sverige om vi inte tar i med hårdhandskarna gentemot all brottslighet, och här talar jag inte bara om gängkriminalitet och ungdomar, utan all brottslighet. Många känner mycket väl till att ungdomskriminalitet ofta både styrs och finansieras av andra än ungdomarna själva. Att importera exempelvis ett större parti narkotika kostar avsevärda summor. Ungdomarna på gatan saknar kapital. Man måste förstå både organisationsform och hierarkierna innan man ens med framgång kan komma åt roten till detta.

Är detta ett mysterium?

Politikers flathet och okunskap är milt uttryckt anmärkningsvärd då det gäller den utbredda brottsligheten i Sverige. Brottsligheten, med ett allt större antal kriminellt verksamma, är inte bara något så enkelt som den ungdomskriminalitet som nu diskuteras och debatteras allt oftare.

Den är ju i flera avseenden både primitiv och självmarkerande, med mer eller mindre publika skjutningar i tätortsmiljö.

Huvuddelen av svensk brottslighet ser man allmänt ganska litet av i det offentliga rummet, och av tyngre brottslighet är det dessutom en mycket liten del som kommer till allmänhetens kännedom.

En del av de grova brottslingar som förekommit genom åren är borta från spelplanen och i vissa fall kan man på goda grunder räkna med att de blivit eliminerade på ett eller annat sätt. Inte heller är det obekant bland seriösa kriminologer att det förekommer både frihetsberövande, kidnappning, utpressning, grov misshandel och avrättningar i den kriminella miljön. Detta är knappast en hemlighet bland de kriminella, men för rättsväsendet handlar det om att hantera och lagföra utifrån dokumenterade fakta och bevis. Den brottslighet som redovisas av polis och domstol utgör alltså en mycket begränsad del av vad som hela tiden pågår i samhället.

Ingen av oss föds till kriminell utan förebilder.

Plasamt i dessa dagar är dessutom då det framstår med all tydlighet att det förekommer monstruösa illegala ekonomiska oegentligheter inom bankvärlden. Samma visa här. Hur agerar politiker och myndigheter med denna fråga?

Här ser och hör vi att bankansvariga och politiker pratar med en uppsyn i sina ansikten som om de vore unga och oförstörda skolbarn porträtterade i en gammal tavla av Carl Larsson.

Och värst av allt, för alla de svenskar som har arbetat och slitit för brödfödan under ett långt liv i jord- och skogsbruk, i verkstäder och på järnväg och andra platser, så får man både se och höra att man inom bankvärlden inte rimligtvis kan varken se, upptäcka eller förstå att det vid olika tillfällen "trillar in" pengar på ett okänt antal konton.

Dessvärre är det inte heller pengar så som de flesta löntagare känner till pengar, bankkonton och inkomster. Här har det under många år dessutom satts in pengar på olika konton, i svenska banker, där det har rört sig om annat än tusenlappar. Det har kommit in flera miljarder kronor, belopp som ingen vanlig löntagare ens i sin vildaste fantasi kan ens förstå, än mindre ta till sig.

I bankerna säger man sig inte kunna förstå eller ens kunna ha sett, att miljontals kronor går både in och ut, förflyttas mellan olika svenska bankers kontor och konton, för att i flera fall som redan tidigare har dokumenterats, försvinna till olika sedan tidigare välkända utländska banker i så kallade skatteparadis.

Och detta är inte ens att betrakta som skandal..?

Och vem eller vilka har åtalats eller straffats för dessa handlingar?

Och vem tror ens att detta kan komma att ske i närtid, som innevarande mandatperiod?

Och vilken verksam rimlig rättslig hantering tror vi detta kommer att leda till, eftersom ingenting påtagligt har hänt tidigare från svenska myndigheter eller politiker.

Amerikanska staten och amerikanska finansinstitut är de som aktivt både arbetar med detta, men också har arbetat med detta, och serverat denna godbit till svenska intressen. Vad gör vi nu?

-Dra ned gardin!

Och nu är frågan, precis som med hanteringen av ungdomskriminella gäng, vad kommer ansvariga politiker och myndigheter att göra konkret åt dessa gravt allvarliga missförhållanden?

Partipolitiska hänsyn, debatt och utredningar tycks för länge sedan ha både spelat ut sin roll, men också ha tagit död på den svenska demokratiska processen.

Uttrycket "Mycket snack och lite verkstad" tycks aldrig tidigare ha varit en så passande beskrivning hur saker och ting står till i vårt land.

Ska klimatförändringarna hanteras på samma flata och okunniga sätt är välfärd ett minne blott.

/ K. Wrigman
2019-11-22

